

[Lysholm Christensen]

og jeg håber, at denne debat har afspejlet en vilje til at få gjort noget ved problemerne, i den udstrækning vi kan gøre det herfra.

Endelig skal jeg meddele, at vi naturligvis kan stemme for den af Socialdemokratiet foreslåede dagsorden.

Aage Brusgaard (FP):

Jeg fornemmer, at debatten er ved at ebbe lidt ud. Inden ministeren skal svare på alle de spørgsmål, der er kommet, er det vel relevant at stille sig selv det spørgsmål, hvad publikum egentlig har fået ud af debatten her i dag. Jeg tror, at mange og pressen, der jo skal videreformidle det til befolkningen, føler, at det har været noget af en tynd kop te. Der er ingen konkrete ting kommet frem om, hvad man rent faktisk vil hjælpe fiskerne med. Alle ved jo – i hvert fald alle her i Tinget, der snakker med fiskerne en gang imellem – at kvoterne stort set kun er en billet for fiskerne til at komme på havet. Der bliver snydt med fangstkvoterne; det siger fiskerne selv, og så må det jo være rigtigt. Det gør man ikke af ond vilje, det gør man ganske enkelt af nødvendighed for i det hele taget at overleve. Det er utilfredsstillende for fiskerne, og det er utilfredsstillende for os som politikere, at vi skal lukke øjenene for det. Men alle politikere ved det. Fiskerne indrømmer det.

Nu står jeg her med Jyllands-Posten fra i går. Der står, at misforholdet mellem fiskernes oplevelser på havet og de biologiske rådgiveres undersøgelser vil blive rejst på Danmarks Havfiskeriforenings møde.

En af de ting, jeg synes man konkret kunne gøre, var at forlange, at biologerne skal med fiskerne ud, når de laver de undersøgelser, de nødvendigvis skal lave, for at se, hvor mange fisk der er i fjordene, sådan at der bliver en slags dobbelt kontrol, og sådan at biologerne rent faktisk oplever fiskeri i det virkelige liv. Vi får mange historier om, at det ikke rigtig er ting fra det virkelige liv, biologerne kommer med.

Jeg forstår også, at mange fiskere må tage sig lidt til hovedet. Hver gang der er økonomiske problemer i andre lande, f.eks. de baltiske lande, er der ingen grænser for, hvad Folketinget vil gøre. Så lyder det altid: Vi rige lande må hjælpe de fattige lande. Dét tror jeg nok at mange fiskere føler, at når det er landets egne borgere, der trænger til hjælp, er det, som om hjælpen er meget langt væk.

I Jyllands-Posten fra i går står der også: »Gældsætningen er i 1992 øget med knap 400.000 kr. pr. fartøj. En stor del af den danske fiskerflåde styrer direkte mod økonomisk forlis. Gælden stiger, samtidig med at indtjeningen falder, ...« osv.

Så står der, at den gennemsnitlige gæld pr. fartøj er 3,8 mio. kr. i dag. Sidste år var den 3,4 mio. kr. Der står også, at regnskabsanalyser viser, at de enkelte fartøjer i gennemsnit kun har haft et overskud på 147.000 kr. sidste år. Det kan alle jo regne ud er fallit i løbet af ca. 1 år, for med 147.000 kr. kan man jo umuligt forrente 3,8 mio. kr.

Jeg synes, at ikke blot regeringen, men også Venstre og De Konservative tager alt for let på de problemer, som fiskerne rent faktisk står med. Vi skal lytte til fiskerne selv. Det, de vil have ophævet, er kvoterne. De vil have mere frihed til at fiske, og det er der ingen der har givet løfter om her i dag, ud over Fremskridts-partiet.

Fiskeriministeren (Bjørn Westh):

Det har været en lang debat. På mange punkter kan man egentlig føle, at den har vist mere divergerende opfattelser, end der vel egentlig er tale om divergerende opfattelser, for der er måske ikke så stor forskel, som man kunne få indtryk af. Og der er sagt meget, som jeg mener mere er til udvortes brug end til egentlig løsning af de problemer, som vi rent faktisk står over for.

Hr. Aage Brusgaard kommer f.eks. her og siger, at det, der er blevet sagt fra min side, er en tynd kop te, selv om han tidligere i debatten har sagt, at han ikke har kunnet overvære debatten, fordi han har siddet i andet møde. Det kan jo ikke have meget at gøre med, hvad jeg har sagt i dag.

Hr. Aage Brusgaard siger, at biologerne burde være med på fangstrejserne. Jamen det er de såmænd også ofte.

Hr. Aage Brusgaard spørger, hvorfor vi ikke kan gøre noget for de fiskere, der har en svag økonomi, samtidig med at hans parti flere gange i dag har forklaret, hvorfor man stemte imod f.eks. en refinansieringsordning, der skulle hjælpe på nogle af de gældsproblemer, hr. Aage Brusgaard fremhæver.

Man kan jo spørge sig selv, hvad der egentlig er værdien ved at have en sådan debat, når